

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/126/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613226077
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613226077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľa U. M. O.. X.X.XXXX V. X. F. O. X. O. M. H.. Č.. XXXX/XX zastúpeného JUDr. Ivetou Višňovskou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Spišskej Novej Vsi na Radničnom námestí č. 4 proti odporcovi Y. M. O.. XX.X.XXXX V. X. F. O. X. O. M. H.. Č.. XXXX/XX P. V. X. D. O. H.. D. Č.. X v konaní o určenie výživného pre plnoleté dieťa o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 30.9.2013 č.k. 6C 225/2013-23 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľa 200,- € mesačne od 1.9.2013 navrhovateľovi, vždy do posledného dňa v mesiaci dopredu a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Rozhodol tak na základe návrhu navrhovateľa, ktorý žiadal určiť výživné od odporcu 250,- € mesačne od podania návrhu t.j. od 14.8.2013 s odôvodnením, že je študentom denného štúdia 1. ročníka Ekonomickej univerzity v Bratislave, Podnikovo-hospodárskej fakulty v Košiciach a po rozvoze rodičov ostal bývať v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá mu zabezpečuje všetky odôvodnené potreby, pričom odporca prispieva na jeho výživu iba 100,- € mesačne, čo rozhodne nie je primerané odôvodneným potrebám študenta vysokej školy. O návrhu navrhovateľa rozhodol podľa §-u 62, 65 ods. 3 Zákona o rodine a rozhodnutie odôvodnil tak, že nárok navrhovateľa je dôvodný, pretože sa pripravuje na budúce povolanie a výživné, ktoré mu prispieva odporca nie je primerané ani odôvodneným potrebám navrhovateľa ani schopnostiam a možnostiam odporcu. Po zistení, že odporcov čistý mesačný príjem je 838,55 € a matky navrhovateľa 858,- €, ktorá zabezpečuje navrhovateľovi bývanie, stravovanie, bežnú starostlivosť ako je varenie, pranie, upratovanie, považoval za primerané výživné od odporcu 200,- € mesačne. Zamietnutie návrhu v prevyšujúcej časti odôvodnil tak, že v mesiaci auguste 2013 mal navrhovateľ aj keď nie veľký, ale vlastný príjem z brigádnickej činnosti, preto určil výživné až od 1. dňa nasledujúceho mesiaca. Konštatoval, že nie je v schopnostiach a možnostiam odporcu prispievať vzhľadom na jeho príjem vyššie výživné.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie odporcu s odôvodnením, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vyjadril názor, že určené výživné 200,- € mesačne nie je primerané skutkovému stavu zistenému súdom prvého stupňa. Zdôraznil, že je zamestnaný na trvalý pracovný pomer s priemerným čistým mesačným príjmom 838,55 € na dobu určitú do 31.12.2013, pričom jeho nevyhnutné

mesačné výdavky predstavujú cca 714,- €. Konštatoval, že je si vedomý vyživovacej povinnosti voči synovi, ale jeho príjmové a majetkové pomery mu nedovoľujú prispievať na jeho výživu v určenej výške. Prejavil ochotu tak ako pred súdom prvého stupňa prispievať na výživu navrhovateľa 150,- € mesačne, nakoľko určené výživné vo väčšom rozsahu bude mať za následok jeho zadlžovanie. Žiadal určiť výživné 150,- € mesačne so samozrejým plnením nad rámec určeného výživného podľa možností a schopností v tzv. naturálnej forme. Alternatívne žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie v zmysle §-u 218 O.s.p. odmietnuť a v prípade účinného odstránenia väd odvolania napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, pretože súd prvého stupňa rozhodnutie riadne odôvodnil, z ktorého vyplýva, že odporca so zreteľom na svoju životnú úroveň a majetkové pomery je schopný prispievať určené výživné. Konštatoval, že súd prvého stupňa sa už v priebehu konania vysporiadal so všetkými dôvodmi uvedenými v odvolaní odporcu. Zdôraznil s poukazom na § 62 ods. 1,2 Zákona o rodine, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Vyjadril názor, že súd pri rozhodovaní nemôže vychádzať z dohadov, resp. zo skutočností, ktoré nastanú v budúcnosti, na ktoré sa odporca v odvolaní odvoláva, pretože ak sa jeho pomery zmenia, bude môcť podať návrh na zmenu výživného. V závere vyjadrenia poukázal na skutočnosť, že odporca jeho matke neprispieva na úhradu spoločných úverov a pôžičiek, preto tieto musí uhrádzať sama aj s nákladmi súvisiacimi s bývaním z približne rovnakého príjmu aký má odporca a okrem toho uhrádza aj všetky jeho výdavky. Navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. zák. ust., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania odporcu preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu prechádzalo podľa §-u 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa §-u 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o výživnom pre navrhovateľa od 1.9.2013 teda od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po podaní návrhu do budúca. Súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie rozsudku o výživnom pre navrhovateľa presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami odporcu uplatnenými v odvolaní, pretože tieto tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a účastníci ani v priebehu odvolacieho konania neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie o výživnom. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k záveru, že výživné určené súdom prvého stupňa je vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zistenému odvolacím súdom. Súd prvého stupňa rozhodol zákonne ak nad 200,- € mesačne návrh navrhovateľa zamietol a ktorým sa domáhal určenia výživného od podania návrhu t.j. od 14.8.2013 po zistení, že v mesiaci auguste 2013 mal vlastný príjem z brigádnickej činnosti. Odvolací súd poukazuje na ust. §-u 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú zákonnú povinnosť, ako aj na ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. K námietkam odporcu, že jeho príjem mu neumožňuje platiť výživné v súdom určenej výške odvolací súd konštatuje, že každý rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerňovať tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené. Rodič je povinný najskôr splniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a až následne iné záväzky vyplývajúce zo zmluvných a iných vzťahov. Odvolací súd v závere poznamenáva, že určené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb navrhovateľa, ktorého odôvodnené výdavky ako mladého dospelého muža pripravujúceho sa na budúce povolanie sú rozhodne vyššie ako odporcu, ktorého potreby sú už stabilizované, preto je

nepochybné, že matka navrhovateľa, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, dopĺňa zdroj jeho výživy na hranicu nevyhnutnú pre jeho všestranný rozvoj. Aj z tohto dôvodu odvolacia námietka odporcu majúceho taký istý príjem ako matka navrhovateľa, že nie je v jeho finančných možnostiach prispievať určené výživné je irelevantná. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a pretože sa s jeho odôvodnením absolútne stotožňuje, obmedzil sa iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, ktoré je presvedčivé a je logickým aj právnym vyústením priebehu a výsledkov prvostupňového konania.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.